

ՔՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹՅՈՒՆ

иконпись

Куртовъ

Քրիստոնեության
ընդունումը
Հայաստանում տեղի է
ունեցել 301 թվականին: Դա
հայ ժողովրդի պատմության
մեջ մի դարակազմիկ
իրադարձություն էր: Տրդատ
Գ Մեծ Արշակունին (287-330)
աշխարհում առաջինը
ճանաչեց քրիստոնեությունը՝
որպես պետական,
պաշտոնական կրոն:
Քրիստոնեության
ընդունումը Հայաստանում
օգնեց, որպեսզի զարգանա
նաև տնտեսությունը

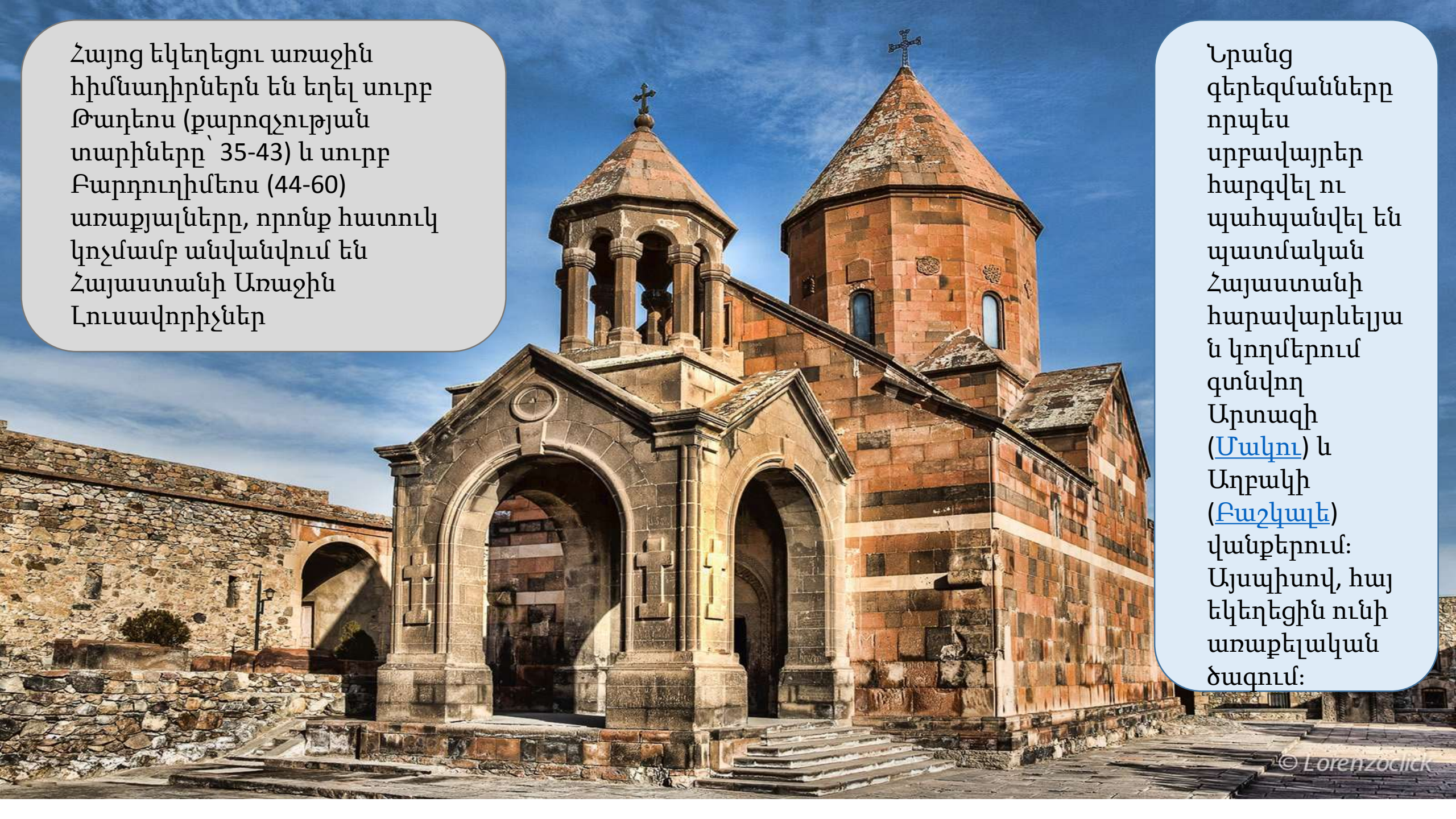

Սուրբ Բարդուղիմեոս առաքյալը Գողթն գավառում տեղի իշխանի և իշխանուհու խնդրանքով հիմնադրել է եկեղեցի, իսկ Սուրբ Թադեոս առաքյալը եպիսկոպոսական աթոռ է հիմնել Արտագում:

Հայոց եկեղեցին սովորաբար վարդապետական անվան կիրառում չի ունեցել. այն կոչվել է Հայաստանյայց (կամ՝ Հայաստանի), Հայոց կամ Հայ անունով, իսկ սուրբ, առաքելական, ուղղափառ կամ այլ կոչումները գործածվում են որպես պատվանուն: «Առաքելական» անունով այն տարբերվում է Միջին Արևելքի քրիստոնեական մյուս եկեղեցիներից

Հայոց եկեղեցու առաջին հիմնադիրներն են եղել սուրբ Թադեոս (քարոզչության տարիները՝ 35-43) և սուրբ Բարդուղիմեոս (44-60) առաքյալները, որոնք հատուկ կոչմամբ անվանվում են Հայաստանի Առաջին Լուսավորիչներ

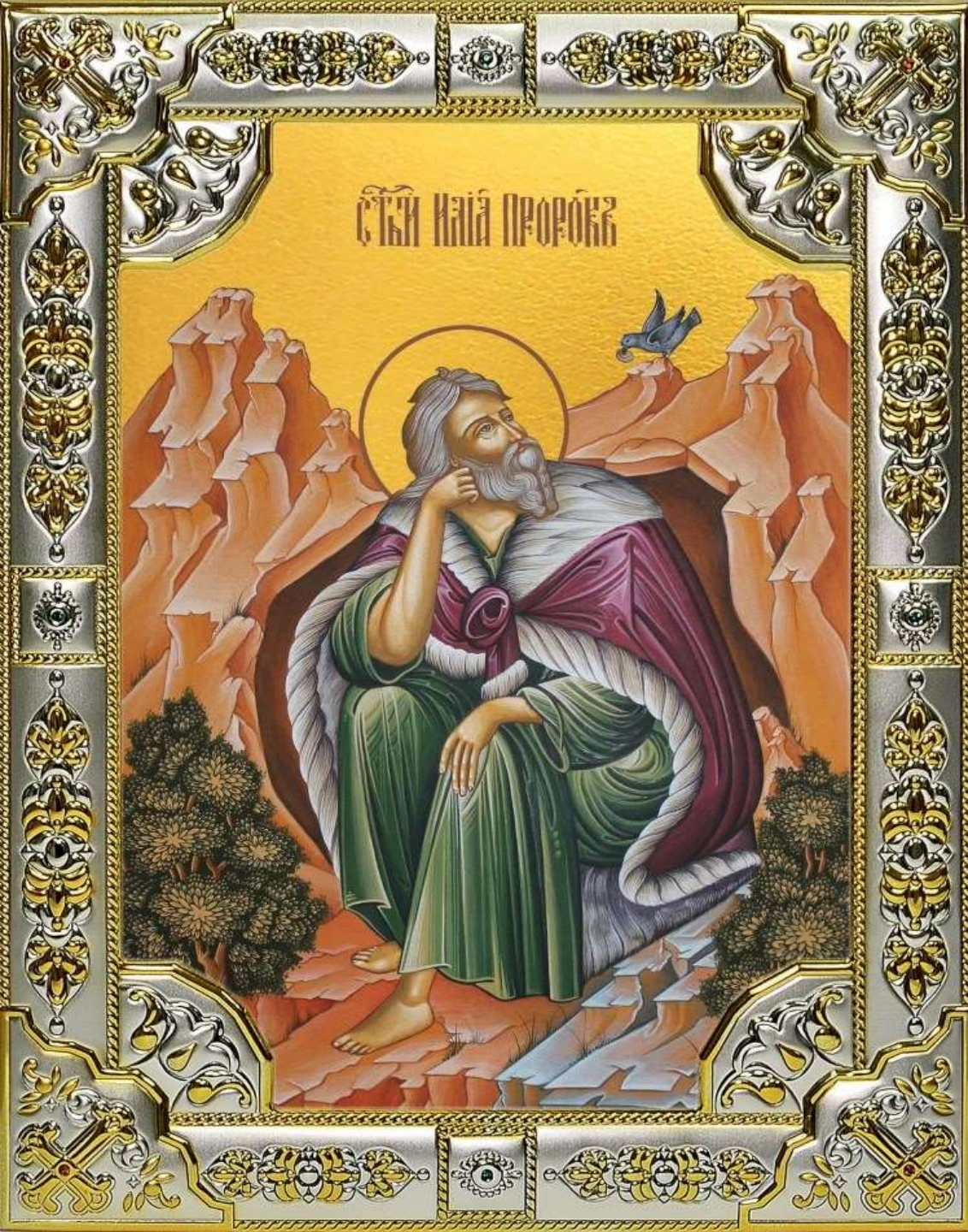
Նրանց գերեզմանները որպես սրբավայրեր հարգվել ու պահպանվել են պատմական Հայաստանի հարավարևելյան կողմերում գտնվող Արտազի ([Մակու](#)) և Աղբակի ([Բաշկալե](#)) վանքերում: Այսպիսով, հայ եկեղեցին ունի առաքելական ծագում:

Սկզբում քրիստոնեությունը տարածվում էր բացառապես միջերկրածովյան հրեական սփյուռքում, սակայն Պողոս առաքյալի քարոզների շնորհիվ այն հետևորդներ ձեռք բերեց նաև այլ "հեթանոս" ազգերի շրջանում: Մինչև V դարը քրիստոնեության տարածումն ընթանում էր Հռոմեական կայսրության տարածքում և դրա ազդեցության շրջաններում (Մեծ Հայք, Սիրիա, Եթովպիա)), հետո (հիմնականում 1-ին հազարամյակի 2-րդ կեսին) այն տարածվեց գերմանական և սլավոնական ցեղերի շրջանում, ավելի ուշ (XIII-XIV դդ.) նաև մերձբալթյան և սկանդինավյան շրջանում:

Քրիստոնեական հավատի
աղբյուրները կապված են
հուդայական Հին
կտակարանի հետ:

Աստվածաշնչի համաձայն՝ Հիսուս
ս Քրիստոսը թլփատվել է,
դաստիարակվել է որպես հրեա,
հետևել է Հին
կտակարանի պատվիրաններին,
այցելել է սինագոգա շաբաթ
օրերին

Քրիստոսի աշակերտները և առաջին
հետևորդները հրեաներ էին: Քրիստոսի
խաչվելուց երեք ու կես տարի անց
քրիստոնեությունը սկսվում է տարածվել
նաև այլ ժողովուրդների և ցեղերի
շրջանում:

Մկգբում քրիստոնեությունը տարածվում էր բացառապես միջերկրածովյան հրեական սփյուռքում, սակայն Պողոս առաքյալի քարոզների շնորհիվ այն հետևորդներ ձեռք բերեց նաև այլ "հեթանոս" ազգերի շրջանում:

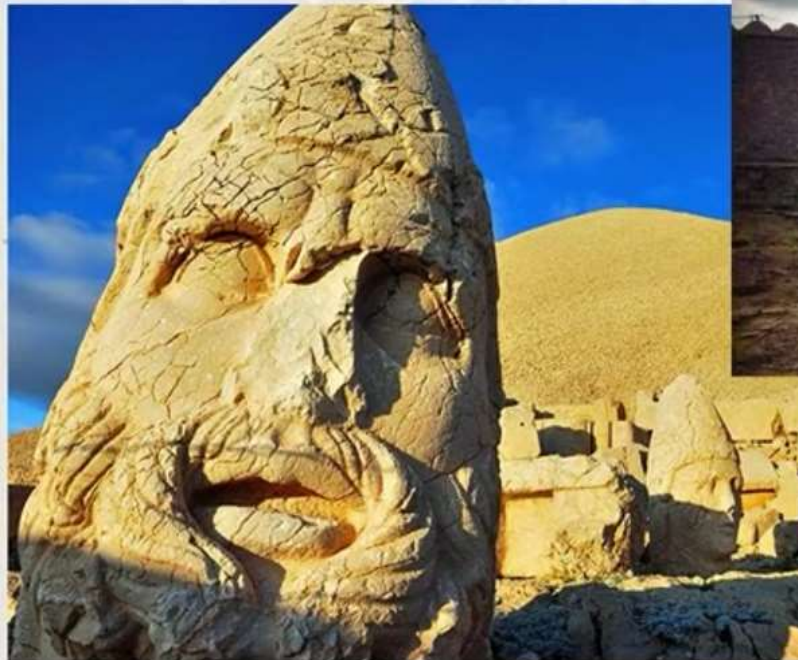
Մինչև V դարը քրիստոնեության տարածումն ընթանում էր Հռոմեական կայսրության տարածքում և դրա ազդեցության շրջաններում, հետո այն տարածվեց գերմանական և սլավոնական ցեղերի շրջանում, ավելի ուշ նաև մերձբալթյան և սկանդինավյան շրջանում:

III դարի երկրորդ կեսից Հայաստանի համար բարդ քաղաքական և կրոնական իրավիճակ էր ստեղծված: Այդ խառնաշփոթ շրջանում զրադաշտական մոզերը քանդում էին հայոց հեթանոսական պաշտամունքի շինությունները:

Մասանյան Պարսկաստանը ներխուժում է Հայաստան և ավերածություններ կատարում:

Մ. Խորենացին այս ժամանակաշրջանը անվանել է ժամանակ անիշխանության:

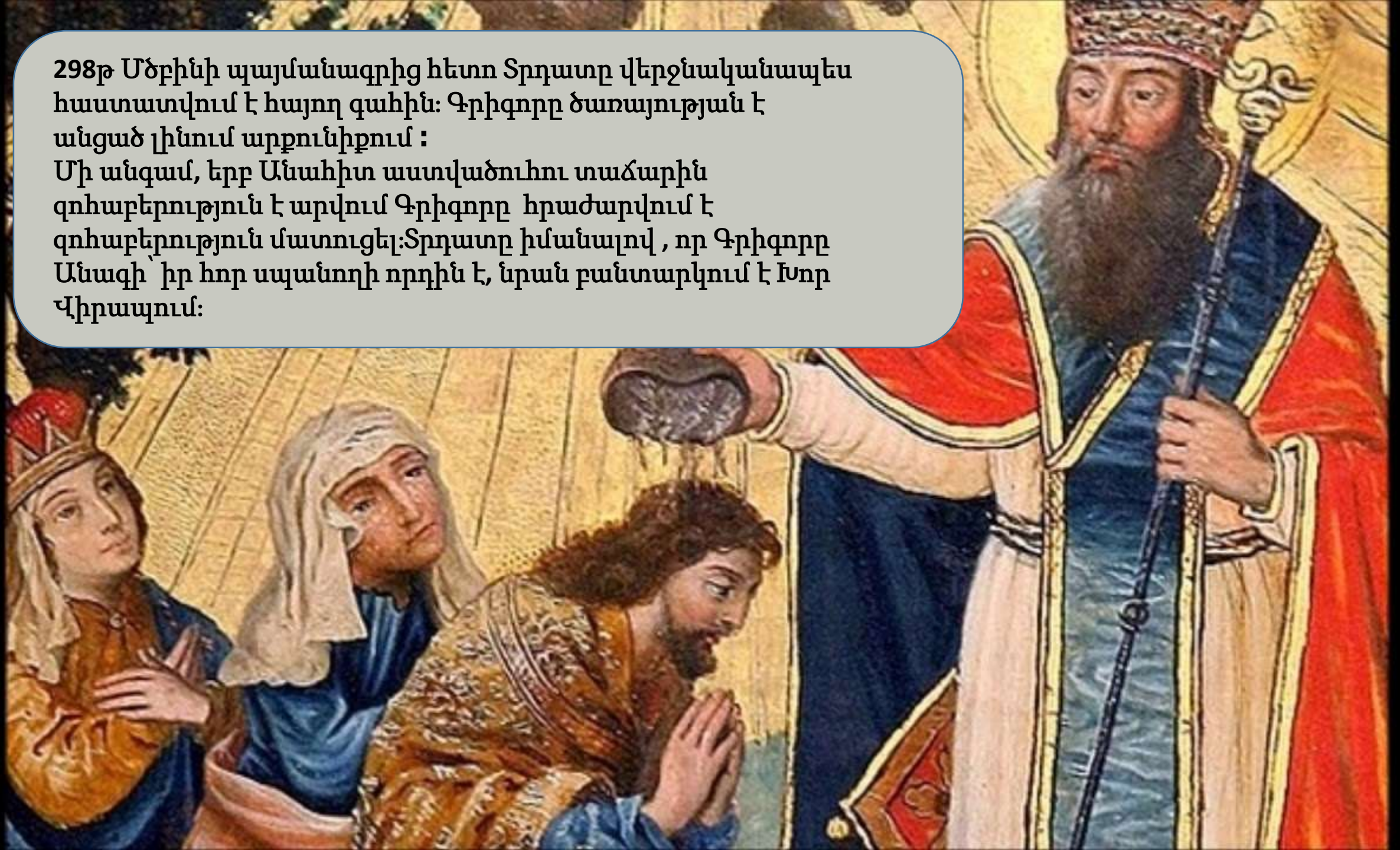
Երբ Հայաստանում գահի վրա էր Խոսրով երկրորդը պարսիկները չեն կարողանում հաղթանակ տանել կամ սպանել նրան, այդ իսկ պատճառով պարսից արքան ուղղարկում է Արշակունիներից Անագանունով իշխանին:

Նա գալիս և ծառայության է անցնում Խոսրով երկրորդի մոտ: Հետագայում որսի ժամանակ սպանում է Խոսրով երկրորդին, բայց մինչ մահանալը հրամայում է ոչնչացնել Անագի ընտանիքը: Սակայն դայակները փրկում են նրա որդի Գրիգորին և տանում մաժակ Կեսարիա: Այստեղ Գրիգորը ստանում է քրիստոնեական կրթություն : Նույն ժամանակ Տրդատին դայակների հետ միասին ուղղարկում են Հռոմ, որտեղ և նա մեծանում և կրթություն է ստանում:

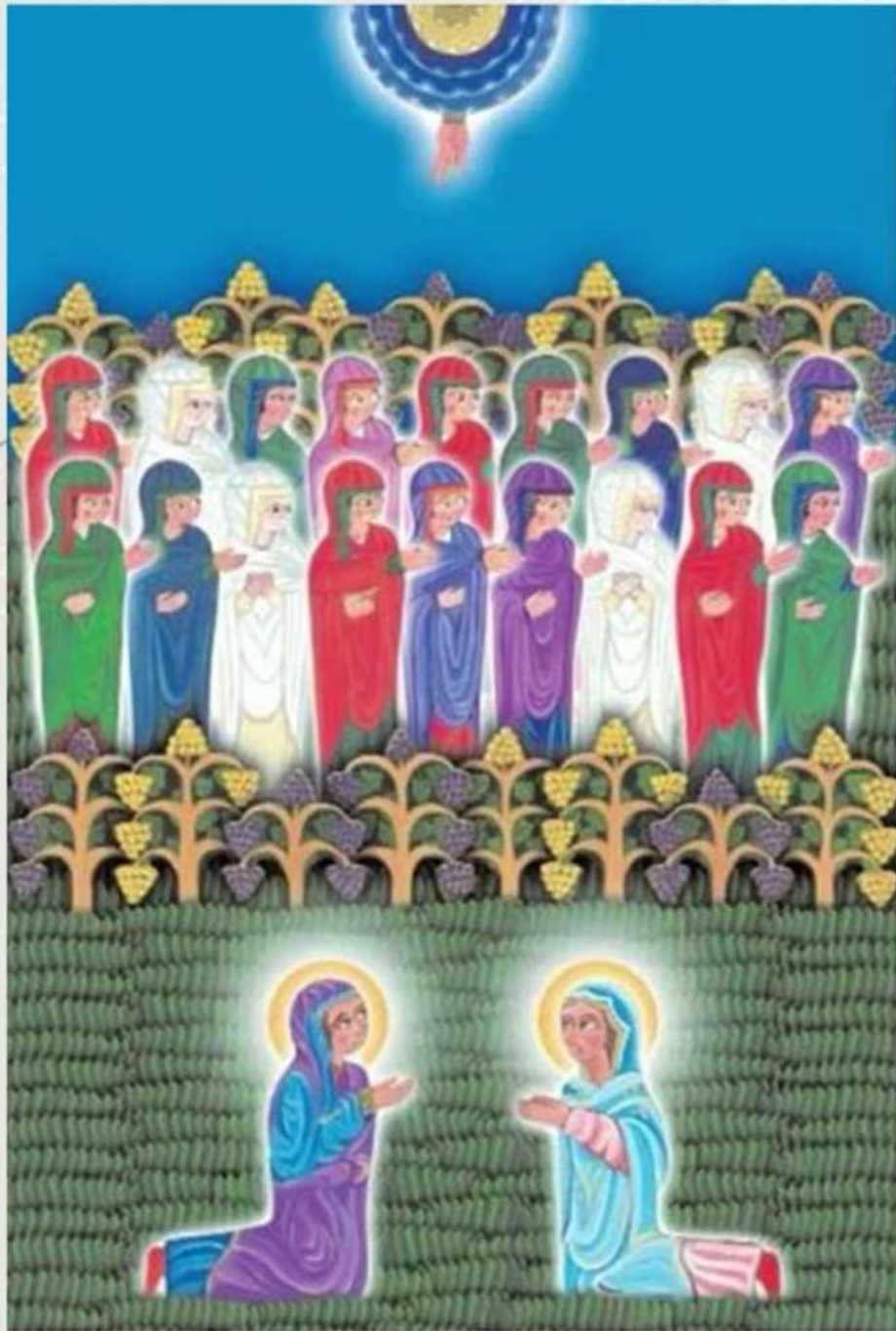

298թ Մծբինի պայմանագրից հետո Տրդատը վերջնականապես հաստատվում է հայող գահին: Գրիգորը ծառայության է անցած լինում արքունիքում :

Մի անգամ, երբ Անահիտ աստվածուհու տաճարին զոհաբերություն է արվում Գրիգորը հրաժարվում է զոհաբերություն մատուցել: Տրդատը իմանալով, որ Գրիգորը Անագի իր հոր սպանողի որդին է, նրան բանտարկում է Խոր Վիրապում:

Դիոկղեսիանոս կայսեր
հետապնդումների հետևանքով
Հռոմից Հայաստան էին փախել
Հռիփսիմեի և Գայանեի
գլխավորած քրիստոնյա
կույսերը: Հռիփսիմեն մերժում է
Տրդատ արքայի սերը և
նահատակվում: Դրանից հետո
նա հիվանդանում է և նրան
բուժում է Գրիգորը:

Գրիգորը այնտեղ մնում է 13 տարի:

Տրդատի հիվանդանալուց հետո նրա քույրը Խոսրովդուխտը երազ է տեսնում, որ Տրդատին կարող է բուժել միայն Գրիգորը:

Ոչ ոք չէր հավատում, որ Գրիգորը ողջ մնացած կլինի Խոր Վիրապի բանտում: Տրդատի ծառաները գնում և բերում են Գրիգորին: Գրիգորը բուժում է Տրդատ արքային և սկսում քարոզչություն կատարել հայոց աշխարհում:

Տրդատ Մեծի հրամանով Գրիգորը կարգվում է քահանայապետ , ապա մեկնում է Մաժակ (Կեսարյա): Մասնակցում է Ղևոնդիոսի գլխավորած ժողովին և նրա կողմից նշանակվում Հայոց աշխարհի գլխավոր եպիսկոպոսապետ կամ կաթողիկոս:

Մբ Գրիգորի կոչով շինվում են
Հռիփսիմյան կույսերի
վկայարանները: Քանդվում են
հեթանոսկան տաճարները և այդ
տեղերում քրիստոնեական
վկայարանների ու եկեղեցիների
հիմքեր են դրվում:

Գրիգոր Լուսավորիչը վերադառնում է և բոլորին՝ արքունիքին, գորքին, ժողովրդին, առաջնորդում է Արածանիի ափը և մկրտում: Այսպիսով՝ **301** թ. Հայաստանում, աշխարհում առաջինը, քրիստոնեությունը հռչակվում է պետական կրոն:

303 թ. Վաղարշապատում կառուցվում է Մայր տաճար
Ա. Էջմիածինը: Հաստատվում է Հայոց առաքելական
եկեղեցու նվիրապետությունը:

GG

საქართველო

